

ПРОБЛЕМИ МОВНОГО ПИТАННЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ: ПОЧАТОК СУПРОТИВУ ПОЧИНАЄТЬСЯ З КОЖНОГО, А НЕ ЛИШЕ З КОМБАТАНТА

Тінін Дмитро Геннадійович

ORCID ID: 0000-0002-8593-1706

старший викладач кафедри ТСП, майор поліції

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ, Україна

З лютого 2022 року Україна перебуває в стані війни через повномасштабне вторгнення російської федерації. Ворог окупує території нашої країни, мотивуючи це тим, що вони прийшли нас «Асвабадить». Результати даного «руського миру» принесли величезні жертви, геноцид та знецінення українського життя. В даному аспекті досить потужною зброєю українського суспільства являється державна мова, на чому в даний час зосереджується особлива увага [1].

Українська мова – основа конституційного ладу, запорука ідентичності нації, невід’ємний атрибут держави, що зберігає свою історичну спадкоємність від давньокіївської доби. Наша мова історично дуже часто підлягала репресіям. Про це говорять Емський указ, Валуєвський циркуляр і т.д. Український народ за право говорити своєю мовою боровся дуже довго. Та зараз, нарешті, згідно ст. 10 Конституції України державною мовою визнається українська мова. Держава забезпечує всебічний розвиток і функціонування української мови в усіх сферах суспільного життя на всій території України. В Україні гарантується вільний розвиток, використання і захист російської, інших мов національних меншин України. Так ми змогли на конституційному рівні закріпити українську мову на державному рівні.

Історично скалось, що різні сторони нашої країни розмовляють на діалектах, суржику чи російській мові. Однак, таке мовне різноманіття викликало серйозну проблему [1; 2; 3]. Та це питання не стояло б так гостро, як би не сталось військового вторгнення країни агресора.

Росія з 2014 року маніпулює питанням мови. За таким сценарієм вони окупували АР Крим, Луганську та Донецьку області під гаслом «захистим російськомовний народ» [4; 6].

Сьогодні знову постає питання використання російської мови. Коли російська федерація веде війну проти нашої держави та намагається знищити нашу культурну спадщину, все більше виникає випадків суперечок щодо не доречності використання мови агресора не лише на робочих та в публічних місцях, але й в осередках життя повсякденності.

В умовах воєнного стану ми можемо спостерігати як наш народ намагається все більше ідентифікувати українську мову. Багато хто відмовляється говорити російською та навчається української. В країнах пострадянського простору, де багато хто розуміє та володіє російською мовою, зараз принципово її не використовують через безпідставну агресію. Законодавство нашої держави також продовжує мовну політику. Так, сфера обслуговування, освіта, державна влада, діловодство та інші сфери життя зараз повинні здійснюватись державною мовою. Як приклад, державні службовці повинні мати сертифікати з володіння державною мовою [5; 7].

Серед інших чинників, в умовах війни розмовляти російською мовою, означає допомагати ворогу, полегшувати спосіб отримання та розшифровки інформації. Навіть коли ми в соціальних мережах дивимось російських блогерів, акторів і т.д. ми приносим цим людям гроші, які потім вони сплачують як податки, з яких утримується ворожа армія. Коли ми говоримо мовою агресора в соціальних мережах, в повсякденному житті, ми самі того не бажаючи, допомагаємо агресору, підтверджуючи необхідність цієї мови на території України.

Наразі, в нашій країні є тимчасово окуповані території. Визначення тимчасово окупованих територій дає Закон України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України». Також цей Закон говорить про те, що там й надалі діє Конституція та закони України, а також міжнародні договори [4; 6].

Говорити на державній мові на цих територіях дуже небезпечно. Адже російські військові, які знаходяться на території України не розуміють нашу державну мову. Так, вони погрожують населенню фізичною розправою за використання української мови, але розмовляючи на державній ми можемо заплутати ворога та зберегти важливу інформацію. Наприклад, на блок постах ворога, коли показуєш ворогу паспорт громадянина України, багато хто з російських солдат не розуміє, що там написано.

Одним з військових надбань необхідності української мови в повсякденному житті стали такі прості потужні слова, як «паляниця», «суниця», «гелікоптер» та ін. Мовний діалект присутній певному соціуму на визначеній території перебування, а це має дуже потужний ефект для виявлення диверсійних груп. Та й взагалі, під час війни потрібно забезпечувати захист інформації за будь-яких обставин, що призведе до унеможливлення використання ворожої мови [3; 5].

Підсумовуючи потрібно сказати, що на сьогодні наша країна знаходиться в умовах війни. російська федерація з 2014 року використовує мовний аспект як спосіб маніпулювання. Наразі питання використання ворожої мови стоїть дуже гостро. Та якщо розмовляти мовою агресора зараз, то це може бути допомогою ворогу. Не обачне висловлювання чи повідомлення якоїсь інформації може допомогти ворожій армії нищити території нашої держави. Тому зараз необхідно боротись з випадками використання мови агресора не лише на законодавчому рівні. Навіть окуповані території являються лише тимчасово окупованими, до них повернеться українська державність, та починати чинити супротив потрібно з себе та свого повсякденного життя.

Список використаних джерел:

1. Савенко, Г. Б., Тінін, Д. Г., & Тимофеев, В. П. (2022, June). ПРОБЛЕМА МОВНОГО ПИТАННЯ ПІД ЧАС ВОЄННОГО ЧАСУ: УКРАЇНСЬКИЙ ВИМІР. In The 3 rd International scientific and practical conference—Modern research in world science (June 12-14, 2022) SPC—Sci-conf.com.ua, Lviv, Ukraine. 2022. 1867 p. (p. 1827). https://www.researchgate.net/profile/M-Rumiantsev/publication/361865011_MODERN-RESEARCH-IN-WORLD-SCIENCE-12-140622/links/62c91c3d3bbe636e0c4ded01/MODERN-RESEARCH-IN-WORLD-SCIENCE-12-140622.pdf#page=1827.
2. Тінін, Д. Г. ФОРМУВАННЯ ДОВІРИ НАСЕЛЕННЯ ЯК ОСНОВНИЙ НАПРЯМ ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОЇ РОБОТИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ. Шановні учасники міжнародної конференції!, 134. // Теорія та практика протидії злочинності у сучасних умовах: збірник тез Міжнародної науково-практичної конференції (5 листопада 2021) / упор.: Г.Я. Савчин, У. О. Цмоць. Львів : Львівський державний університет внутрішніх справ, 2021. 172 с. https://dspace.lvduvs.edu.ua/bitstream/1234567890/4008/1/05_11_2021.pdf#page=134.

3. Тінін, Д. (2022). ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ РІВНЯ ПІДГОТОВКИ КАДРІВ СИЛ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ. Collection of Scientific Papers «ΛΟΓΟΣ», (July 8, 2022; Paris, France), 101–103. <https://doi.org/10.36074/logos-08.07.2022.027>.
4. Гунько, К., & Тінін, Д. (2022). КОЛО ПОВНОВАЖЕНЬ ПОЛІЦЕЙСЬКОГО В УМОВАХ ТИМЧАСОВОЇ ОКУПАЦІЇ. Матеріали конференцій МЦНД, (16.12.2022; Вінниця, Україна), 106–107. вилучено із <https://archive.mcnd.org.ua/index.php/conference-proceeding/article/view/363>.
5. ДЖАФАРОВ, Р. Ф. БОРОТЬБА З ІНФОРМАЦІЙНОЮ ВІЙНОЮ В ПЕРІОД ВОЄННОГО ЧАСУ. Друкується згідно з рішенням оргкомітету за дорученням Харківського національного університету внутрішніх справ від 30.07.2022 № 34, 200. С. 200-202. URL: <https://dspace.univd.edu.ua/server/api/core/bitstreams/5bce4379-3731-4cac-89a3-a885625b0fd9/content#page=200>.
6. Гунько, К., & Тінін, Д. (2022). ОСОБЛИВОСТІ ВРЕГУЛЮВАННЯ КОМПЕТЕНЦІЇ ПОЛІЦЕЙСЬКОГО В УМОВАХ ТИМЧАСОВОЇ ОКУПАЦІЇ НА НАЦІОНАЛЬНОМУ РІВНІ. Матеріали конференцій МЦНД, (16.12.2022; Вінниця, Україна), 119–121. вилучено із <https://archive.mcnd.org.ua/index.php/conference-proceeding/article/view/364>.
7. Тінін Д. Удосконалення умов праці поліцейського в умовах сьогодення. The 15 th International scientific and practical conference “Modern scientific research: achievements, innovations and development prospects”(August 14-16, 2022) MDPC Publishing, Berlin, Germany. 2022. 426 p. <https://reposit.unisport.edu.ua/xmlui/bitstream/handle/787878787/4356/MODERN-SCIENTIFIC-RESEARCH-ACHIEVEMENTS-INNOVATIONS...-14-16.08.22%20%D1%81%D1%82%D0%BE%D1%80%D1%96%D0%BD%D0%BA%D0%B0%20301.pdf?sequence=1&isAllowed=y#page=410>.